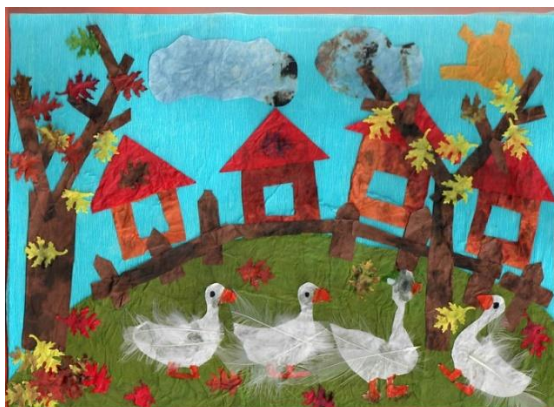

Tevékenységi tervek

Tervezett projektek a tevékenységekbe integrált tanuláshoz

A projekt címe: Márton-napi ludasságok

A projekt megvalósulásának tervezett ideje: 2022.nov.2-nov.11

A projekt tervezett indító élménye: Beszélgetőkör a Márton naphoz kötődő mondával és a naphoz kötődő időjósításokkal való ismerkedés. Képek nézegetése a témával kapcsolatban.

A projekt várható lezáró élménye: Márton napi lámpás felvonulás közösen a templomtérre, szülőkkel együtt. Tökkiállítás megnézése.

A projekt megvalósítása során kiemelt céljaink: Márton napi ünnephez kapcsolódó különböző tevékenységi formák segítségével a hagyományok ismertetése és mélyítése. Társakkal való közös élményszerzés.

A projekt során megvalósítandó feladataink: Szt. Mártonnak az alakja nagy hatással van a gyerekekre. Jósága által fényt és meleget áraszt a szükségben és nyomorban szenvedő emberek felé. A lámpás, amit a gyerekek e téma keretében készítenek, az ő szeretetének a szimbóluma lesz. Ünnepe napja november 11-én van, egy olyan időszakban, amikor a természetben is nagy változásokat tapasztalnak a gyerekek.

A projekt során kiemelten fejleszthető képességek pl: ismeretek bővítése, együttműködés, tolerancia, pozitív érzelmi azonosulás, rövidtávú és hosszútávú memória, szókincs bővítése, kifejezőkészség, anyanyelvi képességek, képzelet, kreativitás, logika, problémamegoldó képesség,

<p>Munka jellegű tevékenységek</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Naposi feladatok elvégzése • Csoportszoba és az udvar rendben tartása • Öltöző, faliújság közös dekorálása 	
---	--	--

<p>Játék</p> <p>Játék feltételeinek biztosítása</p> <ul style="list-style-type: none"> • (ötletek a játék tevékenység megsegítéséhez, kiegészítő eszközök készítése) 	<ul style="list-style-type: none"> • A foglalkozás elején, a gyerekek különböző tapasztalatokat nyernek. Egy puha tárggyal való érintés által, kapcsolatba kerülnek egymással. Úgy is lehet játszani ezt a játékot, hogy csak az első gyermeket érintjük meg a puha tárggyal, és ő olyan finoman kell kezével továbbadja az érintést, ahogy kapta. Hogy a tapasztalatokat a gyerekek hogyan adják tovább, az függ egyéni érzékenységüktől és kapcsolatteremtő képességüktől. Megtörténhet, hogy egy gyermek a gyöngéd érintéseket keményen adja tovább. A foglalkozás során, a gyerekek hideg és meleg színeket, valamint hideg és meleg tapintású tárgyakat különböztetnek meg. Továbbá, kipróbálják, hogy milyen érzés egy meleg bundán feküdni és egymásnak meleget ajándékozni. • Diafilm vetítés: Ludas Matyi • Libás feladatlapok 	
---	--	--

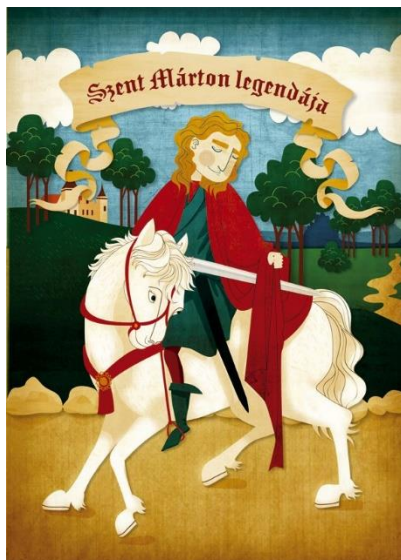
Külső világ tevékeny megismerése

- Alapvető környezet és természetvédelmi ismeretek
- matematikai tapasztalatok, matematikai játékok

- Beszélgetőkör: Szent Márton legendájának elmesélése után, beszélgetőkör, arról, hogy milyen jó dolog, ha a másoknak jó szívvvel tudunk segíteni.
- Séta az óvoda közelében lévő kerthez, ahol sok libát, kacsát láthatunk, hallhatunk.

Egyszerű ítéletalkotásokkal való ismerkedés a különböző formák illesztésével, összehasonlításával.

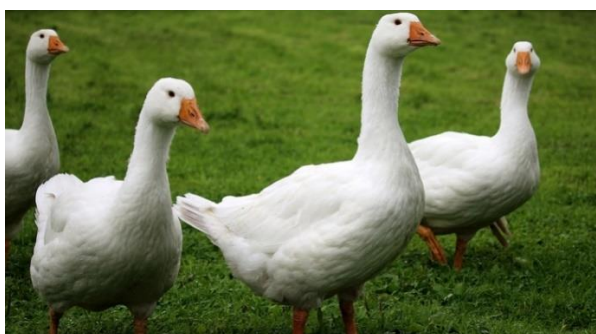
Egyszerű ítéletalkotás: Összeillik vagy nem, egyforma vagy nem.

Verselés, mesélés

- anyanyelvi játékok
- beszélgető kör
- drámajátékok

- Népmese: Szent Márton legendája
- Népmese: Bocskorbén királyfi
- Mese: Lev Tolsztoj: Hogyan osztotta el paraszt a libákat
- Mese: Alekszej Tolsztoj: Márton lúdja
- Vers: Áprily Lajos: Vadlúd voltam
- Vers: Hajnal Anna: Lúd
- Vershallgatás: K.L.: Liba-bál

<p>Rajzolás, festés, mintázás, kézimunka</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Ludak készítése, természettel (rizs, lencse, kávébab, tészta, bab) • Ludak készítése különböző festési technikával (ujjal, tenyérrel, szivaccsal, fülpálcikával) • Lámpás készítése temperával 	
---	--	--

<p>Mozgás</p> <ul style="list-style-type: none"> • a mindennapos testmozgás játécai, feladatai 	<ul style="list-style-type: none"> • Játékos, mindennapos testmozgás az udvaron • Bemelegítő járógyakorlatok, lábtorna mezítláb a csoportszobában • Bemelegítő futások • babzsákkal gimnasztikai gyakorlatok <p>Játék: Gyertek haza ludaim! (népi játék)</p> <p>Kacsa, kacsa, kacsa.... lúd</p>	
---	---	--

<p>Ének-zene, énekes játék, gyermektánc</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Mondókák: Novemberben, Márton napján... Nincs szebb madár, mint a lúd Réce ruca vadliba jöjjenek a lazgiba 	
--	--	--

	Dalok: Száz liba egy sorba Egyél libám egyél már Hatan vannak a mi ludaink Zenei feladat: ismerkedés az egyenletes lüktetés érzékeltségével a különböző dalok segítségével	
--	--	--

MELLÉKLET:

Szent Márton legendája

Valamikor réges régen, élt egyszer egy kisfiú, akit úgy hívtak, Márton. Márton édesapja katona volt. Amikor a kisfiú nagyobbacská lett, ő is szeretett volna katona lenni és jelentkezett a római hadseregbe.

Sisakban, páncélban, lóháton ülve kardozott bátran a csatákban. Bátorsága mellett jószívű is volt, ezért katonatársai megszerették őt.

Egy napon egy város felé lovagoltak és az út szélén egyszer csak megláttak egy koldust.

Hideg volt, de a szegény kolduson alig volt valami ruha, reszketett, fázott, amikor megszólította Mártont:

- Segítség rajtam, megvesz az Isten hideg!

Márton tanakodni kezdett, mit is adhatna ennek a szegény embernek, mert saját ruháján kívül nem volt nála semmi más. Hirtelen levette köntösét, kardjával kettévágta és az egyik felét a didergő koldusra terítette.

Később, amikor Márton lefeküdt aludni, különöset álmodott. Álmában Jézust látta, és a vállán az a fél köpönyeg volt, amit ő adott a koldusnak.

Márton nemsokára otthagya a hadsereget és pap lett belőle. Nagyon szerették mindenütt, mert jószágos volt és mindenkinek segíteni próbált.

Az emberek hamarosan meg akarták választani püspöknek. Márton nem akart püspök lenni, aki díszes palotában lakik és szolgák veszik körül, ő ezután is

egyszerű életet akart élni. Ezért elbújt az emberek elől, hogy ne találják meg. Képzeljétek, milyen jó búvóhelyet talált! A libák közé bújt el, az ólban.

De a libák nem maradtak csendben, hangosan gágogtak, és gágogásukkal elárulták Márton búvóhelyét.

Így az emberek megtalálták és mégiscsak püspök lett belőle. Ezután is ugyanolyan jóságos és szerény maradt, mint előtte. Nagyon sokat segített a szegényeknek és az emberek egész életében nagyon szerették őt.,

Bocskorbén királyfi (népmese)

Bocskorbén királyfi (népmese)Hol volt, hol nem volt, hetedhét országon túl, még az Óperenciás-tengeren is túl, volt egyszer egy ember s egy asszony.

De azok olyan fősvények voltak, hogy senkinek egy falást isten nevében nem adtak, inkább a szemét szúrták volna ki. Hát egyszer abba a faluba katonákat kvártélyoztak be.

A fősvények házához is került két katona. Mikor odarendelték őket, megkérdezték a katonák:

- Nem adnának-e valami vacsorát nekünk, jó emberek? Három napja menetelünk, megéheztünk.

- Jaj, édes gyermekeim, nincsen nekünk, amit együnk! - mondta az asszony. - Mi is hol eszünk, hol nem eszünk!

De látták a katonák, hogy az oldalkamrában sonkák és szalonnák lógnak. Észrevette ezt az asszony, be is tette az ajtót, hogy a katonák ne leskelődjenek.

Na, szalmát vittek be, lefeküdtek a katonák. Erre várt az asszony s a házigazda. Az asszony összesúgott az urával:

- A katonák már elaludtak - súgta az asszony -, van egy ludam, most én azt levágom.

Le is vágta, de a katonák nem tudtak az éhségtől elaludni, s fél szemmel lesték. Megpucolta az asszony a ludat, odatette főni és lefeküdt.

Őgy hajnal felé már megfőtt a lúdhús, az asszony felkelt, megkevergette jól, visszafeküdt, s el is aludt.

Akkor azt mondta az egyik katona a másiknak:

- Hallod-e, te! Én azt a ludat ellopom.

- Hát hogy lopnád el?

- Meglátod, hogy ellopom!

Alattomban fel is kelt, a ludat fakanállal kihúzta a fazékból, s belédugta a hátizsákjába. Visszafeküdt, s mondta a barátjának, hogy na, immár el van lopva a lúd.

- De ha felkel az asszony, s megkevergeti, akkor észreveszi, s mi lesz velünk? - kérdezte a másik.

- Igazad van. Valamit bele kéne tennünk a fazékba.

- Tudod mit? - mondta a barátja. - Ott van az embernek a bocskora az ágy alatt, azt tegyük bele.

Ki is húzta az ágy alól a bocskort, s beletette a fazékba. Éppen jókor tette, mert az asszony mindjárt felkelt, hogy újra megkevergesse a ludat.

Amikor végzett, visszafeküdt.

- Hát még mindig nem főtt meg az a lúd? - kérdezte tőle az ura. - Meddig kevergeted? Egész éjjel főzöd?

- Jaj, hallja-e! - mondta az asszony. - Én nem tudom, de ez most még százszor keményebb, mint amilyen volt, s erőst kék a hasa, valahogy feldagadt a fazékban.

Jól van, eltelt egy kis idő.

Egyszer csak összasúgtak a katonák, s elhatározták, hogy felkelnek, s elmennek, mielőtt a háziak észreveszik a fazékban a cserét. Fel is keltek, de megszólalt a házigazda:

- Hát mi van, vitéz urak, aludjanak, még nem virrad!

- Jaj, muszáj nekünk menni - mondták -, mert az éjjel nagy baj történt.

- Miféle baj?

- Kendtek még nem tudják, de mi már hallottuk, hogy nagy dolog történt az országban. - felelték a katonák.

- Aztán miféle dolog?

- Betört Bocskorbén király, s kiűzte az országból Ludamén császár. S megyünk, hogy megverjük.

- Aztán csak így ketten,

- Elintézzük mi ketten is, ne féljenek! Csak kiérjünk a faluból. Leülünk a falu végén, s ott aztán elintézzük.

- Na jól van - mondta az ember. - Ha olyan vitézek, menjenek hát!

Összeszedték magukat a katonák, kezet fogtak, elbúcsúztak, megköszönték a szállást, s elmentek.

Az ember azt mondta a feleségének, hogy most már ne feküdjenek vissza, hanem etessék meg az állatokat, aztán reggelizzenek meg ők is. Fel is keltek, s kereste az ember a bocskorát, de nem volt sehol se. Megkérdezte a feleségét:

- Hallod-e, te asszony! Én az este ide tettem a bocskoromat, hol van?

- Én nem tudom, ahova tette, ott van, vegye el! - válaszolta az asszony.

De nem volt ott. Kiment az asszony fejni, s az ember felhúzott egy rossz bocskort, mert a másikat nem találta meg, s kiment ő is, hogy megetesse az állatokat. Amikor végeztek a munkával, azt mondta az ember a feleségének:

- Na, most már vedd elő a ludat, s együnk!

Az asszony odament, s a fakanállal húzná ki a ludat, de biza lúd helyett csak a bocskor akadt a fakanál végére.

- Jaj, te, te, a ponciusát! - átkozódott az ember. - Látod-e, ezért mondták azok a semmirekellő katonák, hogy Bocskorbén király kiűzte az országból a Ludamén császárt. S megmondták, hogy mennek, hogy megegyék. Elmondtak mindent, de nem érte fel az eszünk, lóvá tettek minket!

Na de azt, hogy ennyire csúful jártak, nem merték elmondani senkinek se, mert szégyellték, s nem akarták, hogy rajtuk nevessen az egész falu. Mindez csak azért fordult elő velük, mert erőst fösvények voltak.

Ha a katonáknak adtak volna vacsorát, akkor azok se bántak volna így el velük. Ezen tanultak, s többet nem voltak fösvények. S még ma is élnek, ha meg nem haltak.

Gyertek haza ludaim!

„Gyertek haza ludaim!

-Nem megyünk.

-Miért?

-Félünk.

-Mitől féltek?

-Farkastól.

-Hol lakik?

-Bokorban.

-Mit eszik?

-Lúdhúst.

-Mit iszik?

-Lúdvért.

-Mibe mosdik?

-Aranymedencébe.

-Mibe kendőzik?

-Kiscica farkába.

"Gyertek haza ludaim!"

Hajnal Anna: Lúd

Bukik, mosdik, tollázkodik, piros csőrrel hivalkodik, fürdik a lúd, hófehér, tiszta ő, ha vízhez ér! Fehérséges, szürkéséges, méltóságos, fürgeséges, társaságban beszélgető, fontoskodva lépegető, hazafelé öntudattal, gőgös hölgyi mozdulattal ideszól, odaszól, kacér bóbbita alól.

Márton napi időjósítások:

A sült liba mellcsontjából az [időjárásra](#) jósoltak: ha a csont barna és rövid, akkor sáros lesz a tél, ha viszont hosszú és fehér, akkor havas. Az aznapi időjárásnak viszont az ellenkezője várható: „Ha Márton fehér lovon jön, enyhe tél, ha barnán, kemény tél várható.” Másik megfogalmazásban: „Márton napján, ha a lúd jégen jár, akkor karácsonykor vízben poroszkál.” Sokfelé úgy vélik, hogy az aznapi idő a márciusi időt mutatja. A néphit szerint a Márton-napi eső utána rendszerint fagy, majd szárazság következik. Az őszi időjárás a bor minőségére is hatással van: „A bornak szent Márton a bírója”, amit lehet úgy is érteni, hogy ilyenkor már iható az újbor.

